

δίς πῖσα ἔνδειξις συμπαθείας ἔκρυπτε ἔχθραν. Καὶ ἐνθυμούμαι τὸν νεαρὸν Ἀχμέτ Βέην, ὑπασπιστὴν τοῦ Σουλτάνου, ὅστις μίαν ὥραϊαν προΰαν ἐγκατέλειπεν αἰφνιδίως τὸ Γιλδίξ καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, διότι τὴν προηγουμένην ὁ Ἀράψ Ἰζζέτ τοῦ ἔκαμιν ἀπείρους περιποιήσεις. Καὶ ἐγὼ ἡ ἰδία ὅταν ἔβλεπον ὅτι ἐγινόμην τὸ ἀντικείμενον πολλῶν περιποιήσεων ἐθεώρουν φρόνιμον νὰ προσποιούμαι τὴν ἀσθενή, καὶ τοιοῦτοτρόπως κατέφευγον εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Νοσοκομεῖον. Ὁ πρίγκηψ Μετζήτ Ἐφένδης ὅταν ἤρχετο εἰς τὸ Γιλδίξ ἔφερε πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ φιαλίδιον ἀντιδότου κατὰ τοῦ δηλητηρίου. Ἡ δευτέρα σύζυγος τοῦ Χαμίτ, Μεβτζιέ, μοῦ ὠμίλει περὶ αὐτοῦ μετὰ περιφρονήσεως. «Εἰξεύρετε, μοὶ ἔλεγε, ὁ Μετζήτ Ἐφένδης δὲν εἶναι ἀληθὴς Ὀθωμανός, ἀφοῦ νομίζει ὅτι δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὸ πεπρωμένον.»

Ἡ Ὀθωμανίς, ὡς ἐκ τῆς θρησκομανίας καὶ τῆς νοχελείας τοῦ πνεύματος πιστεύει εἰς τὸ πεπρωμένον. Εἶναι τόσον εὐκόλον νὰ ἐπαναπαύεται τις μετὰ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ εἰμαρμένη μᾶς ἄγει καὶ μᾶς φέρει εἰς τὴν ζωὴν. Διὰ τὴν τότε νὰ παλαίωμεν, νὰ ὑποφέρωμεν καὶ νὰ λυπούμεθα, ἀφοῦ τὸ πῖν εἶναι μοιραῖον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον; Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἰδία ἡ Μεβτζιέ ἀπηλπίσθη ὅταν ὁ Χαμίτ ἐκράτησε πλησίον τοῦ περισσότερου τοῦ συνήθους, μίαν ὥραϊαν Ἑβραίαν, δῶρον τοῦ Ἰζζέτ. Ἐγὼ τότε τῆς ὑπενθύμησα τὸ μοιραῖον. «Φεῦ! μοὶ ἀπήντησε ἡ Μεβτζιέ, ὅταν ἡ καρδιά ὑποφέρει καὶ ἀγωνιᾷ, πῖσα σκέψις ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν καταπραΰνῃ καὶ νὰ τὴν παρηγορήσῃ εἶναι ἔχθρά. Καὶ ἔπειτα ποῖος πταίει; Φεῦ! ὁ Χαμίτ προτιμᾷ ἄλλην ἀπὸ ἐμέ· δὲν ἤξευρον νὰ διατηρήσω τὴν ἀγάπην του».

(Ἔπεται τὸ τέλος) Princesse THÉO SARTINSKA

Φιφὴ Τσίλλερ

Ἡ καλλιτέχνης ζωγράφος δεσποινὶς Φιφὴ Τσίλλερ, μαθήτρια τοῦ κ. Γ. Ἰακωβίδου, ἐξεθνήκεν ἐν Βοστώνῃ ἔργα της. Περὶ τῶν πινάκων τῆς δεσπ. Τσίλλερ, ὁ Ἀμερικανὸς κριτικὸς κ. Downe δημοσιεύει ἐπαινετικὰ

τάτην κρίσιν. Δύο ἔργων της, ὧν τὸ ἐν παριστᾷ ἐσωτερικὸν τραπέζας, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν κουζίνας, ἐξαίρει τὸ χρῶμα ἰδίως. Ἡ δεσπ. Τσίλλερ εἶνε θυγάτηρ τῆς διακεκομένης κλειδοκυμβαλιστοῦ κ. Σοφίας Τσίλλερ.